

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.033 van 10 februari 2004
in de zaak A. 96.142/X-9804.**

In zake : Ronny DESCHACHT,
wonende te 9070 DESTELBERGEN,
Vossenberglaan 6

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ronny DESCHACHT op 2 oktober 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 19 juli 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van zijn beroep tegen het besluit van 18 maart 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij hem de regularisatievergunning wordt geweigerd voor het aanleggen van een tennisveld gelegen te Delstelbergen, Vossenberglaan 6, op een perceel kadastraal bekend Sectie B, nr. 74 L;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. TFELT die, loco Advocaat H. HERBRANT verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekende partij op 4 november 1998 een aanvraag indient tot regularisatie voor het aanleggen van een tennisveld gelegen te Delstelbergen, Vossenberglaan 6, op een perceel kadastraal bekend Sectie B, nr. 74 L; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen op 7 december 1998 deze aanvraag tot regularisatie weigert; dat eveneens de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 18 maart 1999 de regularisatievergunning weigert; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 19 juli 2000 het beroep van de verzoekende partij tegen het besluit van 18 maart 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen verwerpt; dat dit het thans bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift met betrekking tot haar belang bij het beroep uiteenzet dat zij "eigenaar (is) van het perceel grond waarop de regularisatie-aanvraag betrekking heeft (en dat) (haar) belang (...) de weigeringsbeslissing (geldt) waardoor het (haar) onmogelijk wordt gemaakt het tennisveld aan te leggen en erover te beschikken terwijl (haar) nochtans een vergunning werd verleend";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie inzake haar belang uiteenzet wat volgt :

"Vooreerst is het zo dat voormelde wetsartikelen (art. 159-159 Ruimtelijke Orderingsdecreet) niet kunnen verhinderen dat verzoeker binnen de bij wet

voorgeschreven termijnen beroep aantekent tegen de in rande verleende beslissingen waarbij de regularisatie-aanvraag conform aan de per 28/07/98 verleende verkavelingswijziging geheel ten onrechte wordt geweigerd.

Weliswaar volgde uit art. 159 Ruimtelijke Ordeningsdecreet d.d. 18/05/99 een versmelting van de vergelijkprocedure met de vergunningprocedure ingevolge de bepaling dat de regularisatievergunning slechts kan worden verleend na de opstelling van het certificaat bedoeld in artikel 158 par. 2.

In voormelde bepaling ligt evenwel geenszins besloten dat de regularisatievergunning nog niet zou kunnen worden aangevraagd en de betwisting daaromtrent nog niet zou kunnen worden gevoerd voorafgaandelijk aan de opstelling van bedoeld certificaat.

Immers enkel het verlenen van de regularisatievergunning is onderhevig aan het voorhanden zijn van een certificaat.

De Raad van State heeft zich reeds in die zin uitgesproken (...) :

'(...)

Op het eerste gezicht kan geen regularisatievergunning worden verleend dan na het opstellen van het certificaat bedoeld in art. 158 par. 2 D. R.O. waarin de betaling van de transactiesom en de aanvraag van de regularisatieaanvraag bevestigd worden.

(...)

art. 158 lid 2 D.R.O. lijkt niet uit te sluiten dat een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning wordt ingediend zonder het in art. 158 par. 1 lid 2 Ruimtelijke Ordeningsdecreet bedoelde voorstel van vergelijk af te wachten, op voorwaarde dat (..) de regularisatievergunning niet wordt verleend voor het opstellen van het certificaat bedoeld in art. 158 par. 2 D.R.O.

In casu werd de bouwaanvraag ingediend voor het voorstel tot vergelijk. Dit op zich alleen lijkt de bestreden beslissing niet onwettig te maken'.

De termen van art. 158-159 D.R.O. (oud) kunnen derhalve geen afbreuk doen aan het belang van verzoeker.

De stelling van dhr. Auditeur wordt tevens bestreden onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State dewelke vaststelt dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gemis aan belang niet onvoorwaardelijk geldt en derhalve niet steeds met goed gevolg kan worden opgeworpen.

Meer bepaald is zulks het geval wanneer het belang van de verzoeker bestaat in de mogelijkheid om na gebeurlijke vernietiging in de gelegenheid te worden gesteld om aan de gestelde vereisten te voldoen.

(...)

Ingevolge wetswijziging (Decreet van 8 maart 2002 houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, B.S. 23 maart 2002) wordt het voorafgaandelijk voorhanden zijn van het certificaat niet langer vereist.

Sinds het Reparatie-decreet van 26 april 2000 (B.S. 29/04/2000, inwerkingtreding 1/05/2000 : art. 64) wordt de uitspraak aangaande bouwaanvragen afhankelijk gemaakt van de vergunningverlenende overheid en m.a.w. van het bestuur op het niveau waar het dossier zich bevindt (...).

Zij is er als orgaan van actief bestuur toe gehouden de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik dat zij over de aanvraag uitspraak doet.

De Raad van State heeft zulks bevestigd (...) :

'Wanneer de vergunningverlenende overheid uitspraak doet over een bouwaanvraag is zij er als orgaan van het actief bestuur toe gehouden de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik dat zij over de aanvraag uitspraak doet.

Het betoog van de tussenkomen partij dat aangezien het te dezen gaat om een regularisatie van een garage die reeds was opgericht voor de totstandkoming van het bijzonder plan van aanleg, met dit bijzonder plan van aanleg bij het

verlenen van de vergunning geen rekening diende te worden gehouden, kan niet worden aangenomen.'

Na vernietiging zal de vergunningverlenende overheid derhalve uitspraak doen met toepassing van de nieuwe reglementering volgens dewelke het vergelijk kan worden voorgesteld na aflevering der regularisatievergunning";

Overwegende dat de verwerende partij inzake het belang van de verzoekende partij in haar laatste memorie in essentie uiteenzet wat volgt :

"Het is een onaantastbaar principe dat een verzoekende partij voor het indienen van een vordering tot nietigverklaring en de accessoire vordering tot schorsing over een rechtens vereiste belang moet beschikken zowel op het ogenblik van het indienen van de eis als op het ogenblik van de uitspraak.

Het is niet omdat bij het indienen van een vordering verzoekende partij over een rechtens vereiste belang zou beschikken, dat dit ook meteen het geval zou zijn (of blijven) op datum van de uitspraak, en omgekeerd.

Het is niet omdat op het ogenblik van de datum van behandeling en/of uitspraak ingevolge een tot stand gekomen decretale wijziging wel de mogelijkheid tot aflevering van een regularisatievergunning zou geboden worden, dat meteen het ontbreken van enig belang op datum van het indienen van de vordering zou hersteld worden.

Hierop ingaan zou betekenen dat enkel op het ogenblik van de uitspraak het rechtens vereiste belang moet aanwezig zijn";

Overwegende dat het bestreden besluit de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O. zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van de verzoekende partij in haar laatste memorie niets afdoet aan de vaststelling dat de verzoekende partij op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikte; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoeker derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van het bestreden besluit; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat de

verzoekende partij hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien februari 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.